

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η Χαραυγή

Ιανουάριος – Φεβρουάριος 2019
ΕΤΟΣ 85 ον Αριθμός έκδοσης 1

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ο Θεός μιλάει στα έθνη 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Περπάτει εν αγάπη 17

Υποταχθείτε εις τον Θεόν 20

Χαίρετε σε όλες τις
περιστάσεις 23

Μιμείσθε τον Χριστόν 26

The Dawn - Greek Edition

JAN / FEB 2019

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Ο Θεός μιλάει στα έθνη

*"Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός· θέλω
υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή εν τη γη."*

Ψαλμός 46:10

Η αρχή του 2019 βρίσκει την καρδιά της ανθρωπότητας γεμάτη άγχος, σύγχυση, αβεβαιότητα και, σε πολλές περιπτώσεις, θυμό και απογοήτευση. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι πέρασε ακόμη ένα έτος χωρίς να επιλυθεί κανένα από τα μεγάλα προβλήματα του κόσμου. Η «δυστυχία των εθνών, σε αμηχανία» που προφητεύει ο Ιησούς είναι εξίσου ανησυχητική τώρα, αν όχι περισσότερο, από ό, τι πριν από ένα χρόνο. - Κάτα Λουκά 21: 25,26

Παρόλο που δεν χρειάζεται να κοιτάξουμε πολύ μακριά για να εντοπίσουμε τα μυριάδες προβλήματα που υπάρχουν σήμερα στον κόσμο, αξίζει να σημειωθεί μια πρόσφατη δημοσκόπηση της Gallup, που δημοσιεύτηκε τον Νοέμβριο του 2018. Σε αυτήν την έρευνα, η οποία ασχολήθηκε με ζητήματα που αφορούν τις Ηνωμένες Πολιτείες, τέθηκε το ερώτημα: Ποιο πιστεύετε ότι είναι το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα; Τα ποσοστά των δέκα πρώτων απαντήσεων των ερωτηθέντων σε αυτή την ερώτηση ήταν τα εξής:

Η δυσaráσκεια με την κυβέρνηση / κακή ηγεσία 27%
Τα οικονομικά προβλήματα 13%
Η μετανάστευση / λάθρομετανάστες 13%
Η ενοποίηση της χώρας 6%
Οι σχέσεις φυλών / ρατσισμός 6%
Η υγειονομική περίθαλψη 6%
Η έλλειψη σεβασμού μεταξύ τους 5%
Η ηθική / η ηθική, θρησκευτική, οικογενειακή παρακμή 3%
Το περιβάλλον / ρύπανση 3%
Τα μαζικά μέσα ενημέρωσης 3%

Το υπόλοιπο 15% των απαντήσεων ήταν διάσπαρτα σε περισσότερες από 25 άλλες κατηγορίες που δεν συμπεριλήφθηκαν παραπάνω. Αυτό που φαίνεται να ξεχωρίζει στην έρευνα είναι ότι, μακριά, οι άνθρωποι αναγνώρισαν τη δυσaráσκεια τους με την κυβέρνηση και τους ηγέτες τους ως το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο θέμα. Αντιθέτως, ένα σχετικά μικρό ποσοστό των ερωτηθέντων, μόνο το 3%, αναγνώρισε την παρακμή της ηθικής, της θρησκείας και της οικογένειας ως προς την ίδια ανησυχία.

ΕΦΘΑΣΕ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Οι έρευνες όπως οι προηγούμενες είναι ενδιαφέρον να αναθεωρηθούν και να αναλυθούν. Παρόλα αυτά, λίγο φαίνεται να αλλάζει ως προς την επίλυση πολλών προβλημάτων της ανθρωπότητας, είτε στη χώρα είτε σε άλλα μέρη του κόσμου. Αρκεί να συνειδητοποιήσουμε ότι τόσο από την άποψη της πραγματικότητας όσο και από την εκπλήρωση των

προφητειών της Αγίας Γραφής, ο άνθρωπος φθάνει γρήγορα στα άκρα του. Ευτυχώς, όμως, αυτό, επίσης, σημαίνει ότι έρχεται η στιγμή στην ανθρώπινη εμπειρία όταν η θεία εξουσία και δύναμη θα εκδηλωθούν σύντομα στις υποθέσεις των ανθρώπων. Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός, μέσω του Ψαλμωδού, αναφέρεται στο κείμενό μας, λέγοντας: "Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός".

Αυτή είναι η ελπίδα εκείνων που εμπιστεύονται το Θεό! Καθώς αυτοί κοιτάνε μπροστά στο έτος 2019, είναι με σιγουριά ότι τίποτα δεν θα συμβεί να παρεμβαίνει στην τελική και ένδοξη έκβαση του θεϊκού σκοπού. Το να γνωρίζουμε αυτό, και να είμαστε βέβαιοι για αυτό, είναι μια μεγάλη πηγή ενθάρρυνσης και δύναμης και μια προστασία από το να μπλεκόμαστε στις αμέτρητες αντιπαραθέσεις που συνθέτουν τη σύγχυση αυτού του χαοτικού κόσμου.

Για τους ειλικρινείς μαθητές της Βίβλου, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι προφητείες της Βίβλου βρίσκονται σε διαδικασία εκπλήρωσης που περιγράφουν τον τερματισμό του κόσμου του Σατανά και την εποχή που θα εδραιωθεί η βασιλεία του Χριστού για την ευλογία του λαού. Ευτυχώς είναι εκείνοι που είναι σε θέση να διακρίνουν τη σημασία των πολλών σημείων αυτής της μνημειώδους εποχής στην οποία ζούμε.

Η απόλαυση, ωστόσο, αυτής της γνώσης δεν σημαίνει ότι μπορούμε να κοιτάξουμε μπροστά στο 2019 και να προβλέψουμε λεπτομερώς τι θα συμβεί. Δεν γνωρίζουμε τι θα συμβεί με την οικονομία, ούτε γνωρίζουμε τι θα γίνει σχετικά με το ζήτημα της μετανάστευσης, της υγειονομικής περίθαλψης, των φυλετικών σχέσεων ή των μυριάδων άλλων

προβλημάτων που μαστίζουν αυτή τη χώρα και μόνο. Αυτό που γνωρίζουμε είναι ότι, ανεξάρτητα από το τι θα συμβεί, τα σχέδια της βασιλείας του Θεού ούτε θα ματαιωθούν ούτε θα καθυστερήσουν.

Στο εναρκτήριο εδάφιο του Ψαλμού, από τον οποίο λαμβάνεται το κείμενό μας, ο Δαβίδ γράφει: «Ο Θεός είναι το καταφύγιο και η δύναμή μας, ένας πολύ παρών βοηθός εν καιρώ θλίψεως». Ο Θεός πάντα βοηθάει τον λαό του σε όλα τα προβλήματά του και αυτό το κείμενο ήταν μεγάλη παρηγοριά σε όλους εκείνους που έχουν εμπιστοσύνη σε αυτόν. Εντούτοις, έρχεται σήμερα σε μας με ακόμη μεγαλύτερη σημασία, διότι τα εδάφια που ακολουθούν υποδεικνύουν ότι η χρήση του όρου «θλίψις» από τον Ψαλμό είναι μια προφανής αναφορά σε αυτό που ο Ντάνιελ χαρακτήρισε ως καιρόν «θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγεινεν αφού υπήρξεν έθνος». - Δαν. 12: 1

Ο Ιησούς ανέφερε την προφητεία του Δανιήλ και ανέφερε ότι η εκπλήρωσή του θα ήταν στο τέλος της σημερινής χριστιανικής εποχής κατά τη διάρκεια της επιστροφής και της δεύτερης παρουσίας του. (Μάθ. 24: 3,21,22) Είναι περιγραφικό της ίδιας της εποχής που ζούμε, όταν, όπως προείπε ο Ιησούς, οι καρδιές του λαού θα γεμίσουν με φόβο. (Κάτα Λουκά 21:26) Καθώς ο κόσμος εισέρχεται στο έτος 2019, δεν υπάρχει τίποτα για να μετριάσει τους φόβους τους και τίποτα για να δώσει τη διαβεβαίωση ότι τα προβλήματα που προέρχονται από τόσες πολλές περιοχές θα επιλυθούν.

Για εκείνους, ωστόσο, που εμπιστεύονται τον Κύριο, είναι διαφορετικό. Αυτοί βρίσκουν καταφύγιο πίσω από το φρούριο των υποσχέσεων του Θεού και δεν φοβούνται, «και αν σαλευθή η γη και μετατοπισθώσι τα

όρη εις το μέσον των θαλασσών». (Ψαλμ. 46: 2) Η "γη" όπως χρησιμοποιείται εδώ είναι ένα σύμβολο της σημερινής ανθρώπινης κοινωνικής τάξης την οποία ο απόστολος Παύλος περιγράφει ως τον "παρόντα πονηρό αιώνα". (Γαλ. 1: 4) Είναι η απομάκρυνση αυτής της «γης», με όλα τα καταστροφικά γεγονότα που συνδέονται με αυτήν, που προκαλεί το φόβο των καρδιών του λαού. Ωστόσο, δεν θα φοβόμαστε γιατί, όπως λέει ο Δαβίδ, «ο Θεός είναι το καταφύγιο και η δύναμή μας».

Αφού μιλάμε για τα "βουνά", συμβολικά των γήινων βασιλείων, που "μεταφέρονται στη μέση της θάλασσας", ο Ψαλμωδός προσθέτει: "και αν ηχώσι και ταράττωνται τα ύδατα αυτών· και σείωνται τα όρη διά το έπαρμα αυτών. (Ψαλ. 46: 3) Ο Ιησούς χρησιμοποίησε την ήχωσιν της θάλασσας και των κυμάτων για να απεικονίσει την ανήσυχη, δυσαρεστημένη στάση του λαού σε αυτή την εποχή παγκόσμιας θλίψεως. (Κάτα Λουκά 21:25) Ο Ησαΐας αναφέρεται επίσης σε αυτό, λέγοντας: «12 Ουαί εις το πλήθος πολλών λαών, οίτινες κάμνουσι ταραχήν ως την ταραχήν των θαλασσών· και εις τον θόρυβον των εθνών, τα οποία θορυβούσιν ως θόρυβον υδάτων πολλών.13 Τα έθνη θέλουσι θορυβήσει ως θόρυβον υδάτων πολλών· αλλ' ο Θεός θέλει ελέγξει αυτά, και θέλουσι φύγει μακράν και θέλουσιν εκδιωχθή, ως το άχυρον των βουνών έμπροσθεν του ανέμου και ως κονιορτός έμπροσθεν του ανεμοστροβίλου.» -Ισ. 17: 12,13

Θα ήταν δύσκολο να φανταστούμε μια πιο ζωντανή εικόνα από αυτήν της χαοτικής κατάστασης των εθνών σήμερα. Τα έθνη και η ανθρωπότητα γενικά σιγοβράζουν με αναταραχή και θυμό. Πράγματι, όλα τα

μεγάλα «ορεινά» βασίλεια, οι κυβερνήσεις και οι θεσμοί της κοινωνίας θαλασσοδέρνονται από τις οργισμένες θάλασσες του ανθρώπινου πάθους. Μερικοί από αυτούς έχουν ήδη ανατραπεί στη «θάλασσα» και οι υπόλοιποι εξασθενίζουν σταδιακά από την ένταση που τους έχουν επιβάλει τα απαιτητικά «κύματα» των καταπιεσμένων μαζών.

Από την άποψη της ανθρώπινης σοφίας, αυτή η χαοτική κατάσταση του κόσμου είναι μια τρομακτική κατάσταση. Όμως, δεν πρέπει να φοβούνται γιατί γνωρίζουμε ότι, σ' αυτό, εκπονείται ένας θεϊκός σκοπός. Αυτός είναι ο σκοπός που περιγράφει ο προφήτης Αγγαίος όταν έγραψε ότι ο Θεός θα "σεισει πάντα τα έθνη, και ότι μετά θα "ελθεί ο εκλεκτός πάντων των εθνών". (Αγγαίος 2:7) 2: 7) Σίγουρα βρισκόμαστε τώρα σε αυτή την περίοδο «σεισμών» ή «κλονισμών», και μπορούμε να χαρούμε ότι στο "σωστό χρόνο" του Κυρίου θα πει στις ταραχώδεις μάζες: "Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός".

"Η ΓΗ ΛΙΩΝΕΙ"

Αν και ζυγώνει, δεν ήλθε ακόμη ο καιρός για να μιλήσει ο Θεός για ειρήνη για τα έθνη. Το περαιτέρω "ταρακούνημα" είναι απαραίτητο να είναι οι άνθρωποι πεπεισμένοι ότι δεν μπορούν, με τη δική τους σοφία και δύναμη, να εγκαταστήσουν την ειρήνη και την ασφάλεια στη γη. Γι' αυτόν τον λόγο, η φωνή του Κυρίου τώρα ακούγεται με άλλο τρόπο. "Εφρύαξαν τα έθνη· εσαλεύθησαν αι βασιλείαι· έδωκε φωνήν αυτού· η γη ανελύθη." (Ψαλμ. 46: 6) Η "φωνή" του Κυρίου είναι σύμβολο της εξουσίας και της εξουσίας του. Όπως ο προφήτης Αγγαίος δείχνει ότι είναι ο Κύριος που θα

«ταρακουνήσει όλα τα έθνη», έτσι κι ο Νταβίδ μας λέει το ίδιο πράγμα. Περιγράφει την κατάρρευση της σημερινής κοινωνικής τάξης ως την τήξη της γης. Έτσι, είτε την θεωρούμε ως "απομακρυνόμενη", είτε "κλονισμένη", είτε ως "λιώμενη", η ιδέα είναι ότι η σημερινή ταραχώδης παγκόσμια τάξη της γης φθάνει στο τέλος της.

Αυτό δεν πρέπει να θορυβεί τον λαό του Θεού. Λαμβάνοντας υπόψη τον ισχυρισμό του Δασκάλου ότι επέλεξε τους μαθητές του "εκ του κόσμου", προσπαθούν να ακολουθήσουν τις οδηγίες του Αποστόλου Ιωάννη να μην τον αγαπούν. (Κάτα Ιωάννη 15:15 · Α΄Ιωάννη 2:15) Τα συστήματα αυτού του «παρόντος κακού κόσμου» δεν είναι άξια της αγάπης ενός χριστιανού, επειδή χαρακτηρίζονται από αμαρτία, εγωισμό, απληστία, καταπίεση και πόλεμο. Οι ακόλουθοι του Χριστού χαίρονται με τη γνώση τους ότι ένας τέτοιος κόσμος έρχεται στο τέλος και ότι στη θέση του θα καθιερωθεί ένας νέος, δίκαιος κόσμος, η βασιλεία του Χριστού. - Ισ. 65:17; Β΄Πετρ. 3:13. • Αποκαλ. 21: 1-3

Είναι αλήθεια ότι ο λαός του Κυρίου ζει τώρα στο μέσον του προβλήματος που προκαλεί την απομάκρυνση της συμβολικής γης. Υπόκεινται στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι συναφείς με την «διαδικασία ταρακουνήματος» γύρω τους. Όμως, δεν φοβούνται όπως λέει ο Δαβίδ: "Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ημών· προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ." (Ψαλ. 46:7) Ενώ ο Θεός είναι σε θέση να δώσει φυσική προστασία στον λαό του όταν είναι το θέλημά του να το πράξει, η μεγαλύτερη πηγή άνεσης και δύναμης μας είναι στην κατανόηση που μας δίνει για το νόημα για την παγκόσμια θλίψη - ότι κατεργάζεται για

τους ανθρώπους εκείνον τον μεγάλον σκοπόν της ειρήνης και της ευλογίας που υποσχέθηκε σε όλο το Λόγο του.

Η πρόσκληση έχει επεκταθεί στον λαό του Θεού: "8 Ἐλθετε, ἰδέτε τα ἔργα του Κυρίου· οποίας καταστροφάς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ. 9 Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· συντρίβει τόξον καὶ κατακόπτει λόγχην· καίει ἀμάξας ἐν πυρί» (εδαφ. 8,9) Μεγάλες και διαδεδομένες είναι οι «καταστροφές» που έγιναν ήδη «στη γη». Ο Δαβίδ ισχυρίζεται ότι αυτά είναι τα έργα του Κυρίου. Θα ήταν δύσκολο να εναρμονιστεί αυτό με το γεγονός ότι ο Θεός είναι ειλικρινής, ευγενικός και στοργηκός, αν δεν ήταν για την περαιτέρω εξήγηση του θεϊκού σκοπού σε αυτό που γίνεται. Είναι μέσα από αυτές τις «καταστροφές», εξηγεί ο Ψαλμωδός, ότι ο Κύριος «κάνει τους πολέμους να σταματήσουν μέχρι το τέλος της γης».

Δεν πρέπει να δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε αυτό το γεγονός, αφού γνωρίζουμε ότι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά αυτού του παρόντος κόσμου ήταν ο πόλεμος. Ο τελευταίος διαιτητής των περισσότερων από τις διαμάχες του ήταν ο πόλεμος. Είναι σαφές, πιστεύουμε, ότι ο μόνος τρόπος για να σταματήσουν οι πόλεμοι είναι να τεθεί τέλος στο σύστημα που έχει νομιμοποιήσει και πολλές φορές δοξάσει τον πόλεμο. Όταν οι άνθρωποι που φωτίζονται από το Λόγο του Θεού αποδέχονται την πρόσκληση να "δουν τα έργα του Κυρίου" και βλέπουν τις "καταστροφές" που έχει κάνει στη γη, διακρίνουν επίσης την αναγκαιότητα και το ένδοξο αποτέλεσμα. Για το λόγο αυτό, δεν φοβούνται, Γνωρίζουν ότι η απέραντη σοφία και η πανίσχυρη δύναμη που ελέγχουβ το σύμπαν

κατεργάζονται ένα ένδοξο σκοπό, ο οποίος, όταν ολοκληρωθεί πλήρως, θα αποκαλύψει το έλεος και την αγάπη του Θεού για όλη την ανθρωπότητα.- Ψάλμ. 103: 8-11• Κάτα Ιωάννην 3: 16,17• Α΄ Ιωάννη 4: 9,10

ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

Κατά τη διάρκεια όλων των αιώνων όσοι ηγάπησαν τη δικαιοσύνη διαμαρτυρήθηκαν συχνά για το γιατί ο Κύριος συνέχισε να επιτρέπει στην αδικία και την κακία να ανθίζουν στη γη. Οι περήφανοι, οι αλαζονικοί και οι άθλοι είναι συχνά αυτοί που ευημερούν, ενώ υποφέρουν οι πράοι και οι καθαροί τη καρδιά, κτλ. (Ψαλ. 94: 1-7• Μαλ. 3: 14,15) Σε κάθε γενιά, η απανθρωπιά του ανθρώπου προς τον συνάνθρωπό του έχει κάνει αμέτρητες χιλιάδες να θρηνήσουν.

Απαντώντας σε αυτό το ζήτημα του λαού του, ο προφήτης καταγράφει αυτά τα λόγια: 8 «Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου.» (Σοφ. 3: 8)

Αυτό δείχνει ότι ποτέ ο Θεός δεν έβλεπε τις συνθήκες στη γη που ήταν τόσο αντίθετες με το θέλημά του. Με τον καιρό και τον δικό του τρόπο έχει επιδιώξει να απαλλάξει από τη γη όλους τους διεφθαρμένους θεσμούς του ανθρώπου που έχουν ευθύνες σε μεγάλο βαθμό για τα παγκόσμια προβλήματα, τόσο του παρελθόντος όσο και του παρόντος.

Ο Λόρδος εκφράζει μια παρόμοια σκέψη μέσω του Πέπατ Ησαΐα, λέγοντας: «Από πολλού εισώπησα· θέλω μείνει ήσυχος; θέλω κρατήσει εμαυτόν; τώρα θέλω φωνάξει ως η τίκτουσα· θέλω καταστρέψει και καταπίει ομού». (Ισ. 42:14) Ήταν μόνο επειδή ο Θεός, με τη σοφία του, ήξερε ότι το μεγαλύτερο αγαθό θα μπορούσε να επιτευχθεί με την αποφυγή της παρεμβολής στην πτωτική πορεία του ανθρώπου στην αμαρτία και με την αναμονή του δικού του χρόνου για να τερματιστεί αυτή η σημερινή κακή τάξη, που δεν καταστράφηκε πριν από αιώνες. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι οι πρώτοι γονείς μας έπεσαν στην αμαρτία, ο Σατανάς, ο αρχιεχθρός του Θεού και του ανθρώπου, υπήρξε, όπως δηλώνει ο Παύλος, «ο θεός αυτού του κόσμου». - Α' Προς Κορινθ. 4: 4

Στον Ησαΐα 42:13, μας δίνεται μια μερική εξήγηση για τον τρόπο με τον οποίο ο Κύριος θα επιφέρει την καταστροφή του κόσμου του Σατανά. Ο προφήτης λέει: Ο Κύριος θέλει εξέλθει ως ισχυρός· θέλει διεγείρει ζήλον ως πολεμιστής· θέλει φωνάξει, μάλιστα θέλει βρυχήσει, θέλει υπερισχύσει κατά των πολεμίων αυτού." Η «κραυγή» και «βρυχηθμός» που αναφέρθηκαν εδώ φαίνεται να έχουν την ίδια σημασία με τη «φωνή» του Κυρίου που σημειώθηκε προηγουμένως στον Ψαλμό 46: 6, που δηλώνει ο Ψαλμωδός ότι θα προκαλέσει την «τήξη» των θεσμών της γης. Όλα αυτά τα λόγια υποδηλώνουν την άσκηση της θείας εξουσίας και της εξουσίας με όποια μέσα θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει ο Θεός για να επιτύχει τους σκοπούς του.

ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μία από τις μεθόδους που χρησιμοποιεί ο Θεός για να φέρει τέλος σε αυτόν τον σημερινό κακό κόσμο είναι ότι επιτρέπει στον άνθρωπο να διεξάγει πολέμους εναντίον του συνανθρώπου του σε τέτοιο βαθμό που "Και αν δεν συνετέμνοντο αι ημέραι εκείναι, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ". (Μάθ. 24:22) Σε μια περιγραφή της τελικής φάσης αυτής της σπουδαίας εποχής θλίψεως διαβάζουμε ότι ο Κύριος θα «ζητήσει ένα σπαθί» και ότι «το σπαθί κάθε ανθρώπου θα είναι εναντίον του αδελφού του». (Ιεζεκιήλ. 38:21) Η σκέψη που περιέχεται σε αυτές τις διάφορες εκφράσεις φαίνεται να είναι ότι ο Θεός, με τον δικό του τρόπο, επιφέρει την καταστροφή του ανθρωπίνου κόσμου, προκαλώντας τις εγωιστικές του παρατάξεις, είτε πρόκειται για ολόκληρα έθνη, κοινωνικές ομάδες, ή απλώς άτομα, με σκοπό να καταστρέψουν το ένα το άλλο.

Τι αποτελεσματική μέθοδος θα αποδειχθεί τελικά για να σταματήσουν οι πολέμοι και οι δολοφονίες σε όλη τη γη. Για να επιτευχθεί αυτό απαιτούνται περισσότερα απ' ό,τι απλά η καταστροφή των όπλων του πολέμου και της δολοφονίας. Οι εκτελέσεις πολέμου έχουν καταστραφεί πολλές φορές, μόνο για να ξαναχτιστούν με πιο θανατηφόρες και ευρέως διαδεδομένες δυνατότητες. Στην πραγματικότητα, είναι η όλη έννοια του πολέμου και της αφαίρεσης ανθρωπίνης ζωής ενός συνανθρώπου που πρέπει να καταστραφεί στο μυαλό του λαού. Η δόξα πρέπει να αφαιρεθεί από αυτήν και ο λαός πρέπει να φθάσει στο να απεχθάνεται την ίδια τη σκέψη αυτής. Ποιος καλύτερος τρόπος θα μπορούσε να υπάρξει για να επιτευχθεί αυτό απ' ό,τι ο Θεός να επιτρέψει στην ανθρωπότητα να φτάσει στο χείλος της καταστροφής

προτού παρέμβει και λέγοντας: "Ήσυχάσατε και γνωρίσατε ότι είμαι ο Θεός". Σίγουρα, μια τέτοια εμπειρία θα κάνει πολύ δρόμο για να κάνει τους ανθρώπους να συνειδητοποιήσουν την απόλυτη αθλιότητα του πολέμου και της δολοφονίας.

Αυτό είναι απόλυτα σύμφωνο με τη μέθοδο του Θεού για την αντιμετώπιση της ανθρώπινης φυλής από την αρχή. Επέτρεψε το κακό, έτσι ώστε ο άνθρωπος να έχει την ευκαιρία να μάθει, εκ πείρας, τις τρομερές συνέπειές του. Ο Μωυσής, στην προσευχή του που καταγράφηκε από τον Ψαλμωδό, μίλησε για το Θεό ότι «Επαναφέρεις τον άνθρωπον εις τον χούν». (Ψαλμ. 90: 3) Μέσα από αυτό, οι άνθρωποι μαθαίνουν ένα μάθημα που θα οδηγήσει σε μια αιωνιότητα χαράς μέσα από την ολόψυχη υπακοή τους στον Θεό και στους δίκαιους νόμους του. Αυτό το μάθημα, συνοψίζεται από τον Παύλο, είναι «Αλλ' η αμαρτία, διά να φανή αμαρτία...ώστε να γείνη καθ' υπερβολήν αμαρτωλός αμαρτία διά της εντολής». (Ρωμ. 7:13) Ο μεγάλος «καιρός της θλίψεως» που επιτρέπει σήμερα ο Θεός στη γη είναι ένα από τα τελευταία μαθήματα που ο άνθρωπος έχει την ευκαιρία να μάθει σχετικά με τις τρομερές συνέπειες της αμαρτίας.

Μόνο μέσω της γνώσης του σχεδίου του Θεού είναι δυνατόν να συμβιβάσουμε τη σκέψη της αγάπης του Θεού με αυτό που συμβαίνει σήμερα στη γη. Στην προσευχή του, αφού είπε ότι ο Θεός επιτρέπει τον άνθρωπο εις το χούν (χώμα), ο Μωυσής πρόσθεσε: "Και [ο Θεός] λέει, επιστρέψτε, παιδιά των ανθρώπων". (Ψαλμ. 90: 3) Η επιστροφή αυτή θα είναι στην ανάσταση, όταν όλη η καταδικασμένη φυλή θα ξυπνήσει από τον ύπνο του θανάτου και θα τους δωθεί ευκαιρία

για να επωφεληθεί από την προηγούμενη εμπειρία της με την αμαρτία και το κακό. «Οι νεκροί θέλουνσι ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, και οι ακούσαντες θέλουνσι ζήσει.». (Κάτα Ιωάννη 5: 25,28,29) Ο άνθρωπος θα εξέλθει, συνεχίζει ο Ιησούς, «εις ανάστασιν ζωής» (εναντίον 29). Ο Παύλος μιλάει αργότερα για αυτό ως μια περίοδο κατά την οποία ο Θεός «θα κρίνει τον κόσμον εν δικαιοσύνη». (Πράξεις 17:31) Όλα αυτά θα γίνουν για να εκπληρωθούν τα λόγια, "Επιστρέψατε, παιδιά των ανθρώπων".

ΟΜΙΛΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑ ΕΘΝΗ

Αυτή τη στιγμή η φωνή του Κυρίου μιλά για αναταραχή και σύγχυση ανάμεσα στα έθνη. Πόσο διαφορετικό, όμως, θα είναι όταν μιλάει εις τα μανιασμένα κύματα των ανθρώπινων παθών, λέγοντας, όπως το κείμενό μας δηλώνει, «ΗΣΥΧΑΣΑΤΕ και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός· θέλω υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή εν τη γη» Ακριβώς όπως ο Θεός έχει τις απαραίτητες υπηρεσίες μέσω των οποίων η φωνή της εξουσίας του θα ολοκληρώσει την καταστροφή του κόσμου του Σατανά, έτσι όταν μιλά την ειρήνη στα έθνη, θα είναι με μια εξουσία που δεν μπορούν να την αγνοήσουν, ούτε θα το επιθυμούν.

«Εγώ θα υψωθεί στη γη», δηλώνει ο Θεός. Έχει αφήσει την εξουσία του να καταστραφεί από τον άνθρωπο, μέσα από τις κακές επιρροές του Σατανά, από τη στιγμή που ο Αδάμ παραβίασε τους νόμους του. Κατά τη διάρκεια όλων των αιώνων από εκείνη τη στιγμή η ανθρώπινη φυλή αντιτάσσεται περισσότερο ή λιγότερο ενάντια στις αρχές της δικαιοσύνης του Θεού, αλλά αυτός δεν προτίθεται αυτή η κατάσταση να

συνεχιστεί για πάντα. Τα λόγια της προσευχής του Κυρίου μας, "Ελθέτω Η βασιλεία. γεννηθήτω το θέλημά σου επι της γης", δείχνουν ότι είναι ο σκοπός του Θεού να αποκαταστήσει το θέλημά του στις καρδιές και τις ζωές των ανθρώπων. (Μάθ. 6:10) Πράγματι, είναι να ανοίξει το δρόμο σε αυτή τη βασιλεία ειρήνης και δικαιοσύνης, ώστε ο σημερινός κόσμος να τερματιστεί τώρα.

Θα απαιτήσει τα χίλια χρόνια της γήινης βασιλείας του Χριστού να καθιερώσει μια θεία εξουσία από κάθε άποψη. (Αποκάλυψη 20: 6) Ο Παύλος έγραψε ότι ο Χριστός "πρέπει να βασιλεύει, μέχρις ότου βάλει όλους τους εχθρούς κάτω από τα πόδια του. Ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος». (Α Κορ. 15: 25,26) Μεταξύ των πρώτων εχθρών που καταστρέφονται είναι οι εγωιστικοί και άδικοι θεσμοί του κόσμου του Σατανά. Αυτή είναι η διαδικασία που βλέπουμε σήμερα να διαμορφώνεται στη γη. Η υποταγή και η καταστροφή κάθε αδικίας θα συνεχιστεί μέχρι που θα καταστραφεί ο ίδιος ο θάνατος, ο μεγαλύτερος εχθρός του ανθρώπου.

Θα είναι τότε που το όνομα του Θεού θα υψωθεί πλήρως στη γη. Ο Παύλος εξηγεί ότι το καθήκον της κατάρτησης της ανυπακοής στη θεία κυριαρχία πρέπει να επιτευχθεί από τον Χριστό, μέσω της εξουσίας της βασιλείας του. Υποδεικνύει ότι όταν αυτό ολοκληρωθεί, θα υποταχθεί ο ίδιος ο Χριστός στον Πατέρα του "διά να ήναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν". (εδάφ. 28) Μόνο τότε θα απαντηθεί πλήρως η προσευχή "Γεννηθήτω το θέλημά σου επι της γης". Μπορούμε να ευχαριστήσουμε τον Θεό ότι οι συνθήκες που τώρα είναι τόσο θλιβερές για τον κόσμο, προκαλώντας τον φόβο να γεμίσει

παντού τις καρδιές των ανθρώπων, είναι ένα σημάδι ότι δεν παύει πλέον να παρεμβαίνει στις υποθέσεις των ανθρώπων. Η τελική νίκη του ενάντια στην αμαρτία και τα φοβερά αποτελέσματά του είναι εξασφαλισμένη από τις υποσχέσεις της Βίβλου και σύντομα, μέσω της μεσσιανικής βασιλείας, η θεία εξουσία και η δύναμη θα εκδηλωθούν από την άποψη των ευλογιών των ζωογόνων.

Επιστρέφοντας στα λόγια του Θεού μέσω του προφήτη Σοφονία, αφού μας διαβεβαίωσε για την πρόθεσή του να «καταβροχθίσει» σήμερα τους κακούς θεσμούς στη γη, προσθέτει: «Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθάραν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.» (Σοφ. 3: 9) Έτσι και πάλι υποδεικνύεται η πλήρης έκταση στην οποία το όνομα, η εξουσία και η καλοσύνη του Κυρίου θα υψώνονται στη γη.

Καθώς εισερχόμαστε στο νέο έτος, είναι με τις αυξανόμενες ενδείξεις ότι ο χρόνος που ο Θεός θα μιλήσει για ειρήνη στα έθνη είναι κοντά. Είθε συτή η διαβεβαίωση να γεμίσει την καρδιά μας με παρηγοριά και να κρατάει μακριά τον φόβο που είναι τόσο διαδεδομένος παντού. Ερχόμενοι στο 2019, οπλισμένοι με τη δύναμη αυτής της διαβεβαίωσης, είθε να είναι με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα από ποτέ να "ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού». (Μάθ. 6:33) Ας πούμε με χαρά στον κόσμο ολόκληρο το ευλογημένο μήνυμα αυτής της βασιλείας, έτσι ώστε να εκδηλωθεί σύντομα με δύναμη και μεγάλη δόξα, για την αιώνια χαρά όλων εκείνων που θα υπακούουν στους δίκαιους νόμους της.

Περπάτει εν αγάπη

Εδάφια κλειδιά: «Και αυτή είναι η αγάπη, να περιπατούμεν κατά τας εντολάς αυτού. Αυτή είναι η εντολή, καθώς ηκούσατε απ' αρχής, να περιπατήτε εις αυτήν.» - Α' Ιωάν. 1: 6

Επιλεγμένα εδάφια: Β' Ιωάννη 1: 4-11

Ο Απόστολος Ιωάννης απευθύνθηκε, σε αυτή την επιστολή, ενδεχομένως σε μια ανώνυμη αδελφή στον Χριστό ή σε μια τοπική εκκλησία που αγαπούσε ιδιαίτερα αυτός ο ηλικιωμένος υπηρέτης του Θεού. Ως εκ τούτου, επιθυμούσε να τους ενθαρρύνει και να τους ενδυναμώσει μέσω πατρικής προτροπής. - Β' Ιωάν. 1: 1,2

Ο απόστολος συνεχίζει: «3 εἴη μεθ' υμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρός καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. 4 Ἐχάρην κατὰ πολλὰ ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου τινὰς περιπατοῦντας ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρός. 5 Καὶ τώρα σε παρακαλῶ, κυρία, οὐχὶ ὡς γράφων πρὸς σε ἐντολὴν νέαν, ἀλλ' ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.» - εδάφ. 3-5

Το εδάφιο-κλειδί μας στίχος υπογραμμίζει το γεγονός ότι το να αγαπάμε τους αδελφούς είναι μια σαφής εκδήλωση της υπακοής μας στον Θεό. Αυτή η εντολή είναι μια επανάληψη ενός εξέχοντος θέματος που αναφέρεται στην πρώτη επιστολή του Ιωάννη. Δεν αγαπάμε και δεν συμπαθούμε με τους αδελφούς μας, τους οποίους είδαμε, θα δείξει μια ανεπάρκεια στον χαρακτήρα μας και θα θέσει υπό αμφισβήτηση την ειλικρινή μας αγάπη για τον Θεό, τον οποίο δεν βλέπουμε παρά μόνο μέσα από το μάτι της πίστης. - Α' Ιωαν. 3:14-18; 4:20,21

Πολύ από το υπόλοιπο της δεύτερης επιστολής του Ιωάννη περιέχουν προειδοποιήσεις εναντίον ψευδών διδασκάλων. Ένα συγκεκριμένο σφάλμα που επικρατούσε εκείνη τη στιγμή που γράφτηκε αυτή η επιστολή ήταν ότι ο Ιησούς δεν ήταν πραγματικά σάρκα και αίμα κατά τη διάρκεια της διακονίας του, αλλά πνευματικό όν. (Β' Ιωάννη 1: 7) Μια τέτοια άποψη αναιρεί την ανάγκη για λύτρωση για να αντισταθμιστεί η αμαρτία του Αδάμ μέσω μιας αντίστοιχης τιμής - μια τέλεια ανθρώπινη ζωή που δόθηκε για την τέλεια ζωή που χάθηκε. - Εβρ. 2: 9

Ο Παύλος υπενθυμίζει ότι οι Εβραίοι της Βερίας ήταν ευγενέστεροι από αυτούς της Θεσσαλονίκης, επειδή έλαβαν τις οδηγίες του με μεγάλη προθυμία και εξέταζαν καθημερινά τις Γραφές για να δουν αν αυτό που δίδαξε ήταν αληθινό. (Πράξεις 17:11) Αν είμαστε σαν αυτούς τους Βερεανούς, θα εξετάσουμε τι δεχόμαστε ως αλήθεια, ειδικά όταν ακούμε νέες ή διαφορετικές εκφράσεις που δεν εναρμονίζονται με το γενικό σχέδιο του Θεού. Αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο είναι πολύ σημαντικό να συναντιόμαστε με τους

αδελφούς μας όσο πιο συχνά μπορούμε για να αναζωογονήσουμε, να ενισχύσουμε και να "ποτίσουμε" ο ένας τον άλλο, αποδεικνύοντας τις πεποιθήσεις μας σύμφωνα με τη μαρτυρία της Βίβλου. - Εβρ. 10:25• Α' Θεσσα. 5:21

Υπάρχουν πολλά γραμμένα στη Βίβλο για να προειδοποιήσουν τους αληθινούς Χριστιανούς για τον κίνδυνο έκθεσης σε ψεύτικους δασκάλους. Η επαναλαμβανόμενη φύση τέτοιων προειδοποιήσεων καθιστά σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν μπορούμε να διατηρήσουμε τη θέση μας με το Θεό χωρίς να ληφθεί υπόψη η Αγία Γραφή. Ο Απόστολος Παύλος λέει ότι «δεν παλεύουμε» ενάντια στη σάρκα και το αίμα, αλλά "εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις". (Εφεσ. 6:12) Επομένως, είναι επιτακτική η ανάγκη να ακολουθήσουμε τον Λόγο του Κυρίου σε όλα αυτά τα θέματα, ώστε να μην παρασυρθούμε.

Είτε πρόκειται για το θέμα της αγάπης, είτε για οποιαδήποτε άλλη διδαχή κρίσιμη για τη δομή της πίστης μας, πρέπει να διατηρούμε συνεχώς έμπροσθεν του νοός μας την αξία των αληθειών που περιέχονται στον Λόγο του Θεού. «16 Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγγον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, 17 διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν.» - Β' Τιμ. 3: 16,17

Υποταχθείτε εις τον Θεόν

Εδάφιο κλειδί: «Υποτάχθητε λοιπόν εις τον Θεόν. Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σας.» - Ιακώβος 4: 7

Επιλεγμένα εδάφια: Ιάκωβος 4:1-10

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΞΕΚΙΝΑ

περιγράφοντας τους λόγους που υπάρχουν έριδες μεταξύ των πιστών. Ο Τζέιμς (ή Ιάκωβος) ισχυρίζεται ότι το πνεύμα της αμαρτωλότητας που συνδέεται με μια λαχτάρα για σαρκική ικανοποίηση δεν φέρνει ικανοποίηση αλλά εσωτερική αναταραχή. Επιπλέον, είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός παραχωρεί στα παιδιά του τα πράγματα που χρειάζονται ανταποκρινόμενος στις προσευχές που συμμορφώνονται με το θέλημά του, σε αντίθεση με τα αιτήματα που γίνονται για να εκπληρώσουν τις αμαρτωλές επιθυμίες. Αντί να αναζητούν γήινη ευημερία ή πολυτέλεια, οι Γραφές παρέχουν κατευθυντήριες γραμμές για προσευχές που είναι κατάλληλες. - Ιάκωβ. 4: 1-3• Ματ. 6: 5-13

Απευθυνόμενος στο πνεύμα της κοσμικότητας και υπερηφανείας, ο Τζέιμς (Ιάκωβος) συνεχίζει: «4 Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; όστις λοιπόν θελήση να ήναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται. 5

Η νομίζετε ότι ματαιώς η γραφή λέγει, Προς φθόνον επιποθεί το πνεύμα, το οποίον κατώκησεν εν ημίν; 6 Αλλά μεγαλητέραν χάριν δίδει ο Θεός· όθεν λέγει· Ο Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν.» - Ιακώβ 4: 4-6

Το εδάφιο-κλειδί μας υπογραμμίζει την ανάγκη υποταγής στο θέλημα του Θεού ως εκδήλωση της ταπεινοφρωσύνης μας. Με την υπακοή μας προς αυτόν θα λάβουμε την απαραίτητη χάρη για να αντισταθούμε στα τεχνάσματα του Σατανά, που είναι συνεχώς επιρρεπής στην καταστροφή μας ως νέας Δημιουργίας εν Χριστώ.

Το τελευταίο παράδειγμα υποταγής εκδηλώθηκε από τον Κύριο μας, ο οποίος ήταν υπάκουος στον Ουράνιο Πατέρα του, υποτιμώντας τον εαυτό του, ακόμη και μέχρι το σημείο του να πεθάνει στο σταυρό. (Φίλμ 2: 5-8) Η στάση του Χριστού έρχεται σε έντονη αντίθεση με αυτή του Εωσφόρου, που επιθυμούσε να είναι ίσος με τον Ιεχωβά με την ίδρυση μιας αντίπαλης κυριαρχίας. Ως αποτέλεσμα αυτής της εξέγερσης, εκδιώχθηκε από τον ουράνιο χώρο. - Ισ. 14: 12-15• Κάτα Λουκά 10:18

Οι Γραφές περιέχουν πολλές προειδοποιήσεις που αποκαλύπτουν τη δυσарέσκεια του Θεού με την εκδήλωση υπερηφάνειας στις καρδιές μας. Ο προσωπικός αυτοέλεγχος θα μας βοηθήσει να καθορίσουμε εάν έχουμε πληγεί από αυτή την τάση. Εντούτοις, κανένας από εμάς δεν είναι εξουσιοδοτημένος να κάνει κρίσεις (να βγάζει συμπεράσματα) σχετικά με την στάση καρδιάς του άλλου. Η απόκτηση του πλούτου, η φιλοδοξία να κατέχουμε πολλά ταλέντα ή μια υπερκριτική στάση

απέναντι σε άλλους μπορεί να αποδείξει υπερηφάνεια εάν δεν είμαστε προσεκτικοί. Μπορούμε να καταπολεμήσουμε ή να αποτρέψουμε μια τέτοια τάση προσπαθώντας πάντα να δοξάσουμε τον Θεό, αναγνωρίζοντας τη δική μας σχετικά ασήμαντη σημασία. Ό, τι κατέχουμε, πρέπει να δοθεί αναγνώριση στον Ουράνιο Πατέρα ως πηγή όλων των ευλογιών μας. «Διότι τις σε διακρίνει από του άλλου; και τι έχεις, το οποίον δεν έλαβες, εάν δε και έλαβες, τι καυχάσαι ως μη λαβών;» - Α 'Κορ. 4.7

Η επιθυμία να αναγνωριστούμε από άλλους, να θεωρούμεθα ως καλοί, να έχουμε πλούτο, να επηρεάζουμε ή εκτιμώμεθα από τους άλλους είναι χαρακτηριστικά που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της πεσμένης φύσεώς μας και πρέπει να καταπολεμούνται αν θέλουμε να είμαστε επιτυχείς υποτασσόμενοι εις τον Θεόν. Εϊθε πάντα να έχουμε κατά νου, και να προσπαθήσουμε να μιμηθούμε, το παράδειγμα του Κυρίου για ταπεινότητα και υπακοή υποταγή στο θέλημα του Πατέρα. Έτσι, είθε να περπατάμε όπως εκείνος περπατούσε και στο τέλος της πορείας μας να λάβουμε το έπαινο του "Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ...είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου." - Ματ. 25:21

Χαίρετε σε όλες τις περιστάσεις

Εδάφιο κλειδί: «2 Θέλω δε να εξεύρητε, αδελφοί, ότα συμβάντα εις εμέ συνέτρεξαν μάλλον εις πρόοδον του ευαγγελίου.» - Φιλιππησίους 1:12

Επιλεγμένα εδάφια: Φιλιππησίους 1: 12-21

ΕΝΩ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΤΗΝ ΑΚΡΟΑΣΗ ΤΟΥ
ενώπιον του Καίσαρος, ο Παύλος πέρασε δύο παραγωγικά χρόνια υπό κατ 'οίκον περιορισμόν στη Ρώμη, συναντώμενος με τους πιστούς. Χρησιμοποίησε επίσης αυτό τον καιρό για να γράψει επιστολές αγάπης και ενθάρρυνσης προς τους αδελφούς, συμπεριλαμβανομένης της επιστολής του προς τους αδελφούς των Φιλίππων. - Πράξεις 28: 30,31

Η επιστολή του αρχίζει: «1 Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ Ιησού τους όντας εν Φιλίπποις μετά των επισκόπων και διακόνων. 2 χάρις εΐη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. 3 Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας ενθυμούμαι, 4 πάντοτε εν πάση προσευχή μου υπέρ πάντων υμών δεόμενος μετά χαράς.» - Φιλ. 1: 1-4

Ένας βαθύς δεσμός αγάπης υπήρχε μεταξύ των αδελφών στους Φιλίππους και του Παύλου. Τους ενθάρρυνε να αφθονούν σε αγάπη και ειλικρίνεια και να

γεμίζουν με τους καρπούς της δικαιοσύνης καθώς συνέχιζαν να παραμένουν εν Χριστώ. - Φιλ. 1: 7-11• Κάτα Ιωάννην 15: 4,5

Στον εδάφιο-εκλιδί μας, ο Παύλος επιβεβαιώνει ότι ο Ουράνιος Πατέρας τον ευλογούσε άφθονα παρά τη φυλάκισή του, καθώς το Ευαγγέλιον συνέχιζε να ευοδεύεται (ευοδώνεται). Ένα σημαντικό μάθημα που πρέπει να εκτιμάται και εσωτερικοποιείται από το λαό του Θεού είναι ότι η λήψις της χάριτός του δεν μας απαλλάσσει από τα προβλήματα σε αυτόν τον αμαρτωλό κόσμο.

Μερικές φορές, καθώς βιώνουμε θλίψη, είναι δύσκολο για τη σάρκα μας να την δεχτεί ως κάτι που έχει ανατρέψει ο Κύριος για την υψηλότερη πνευματική μας ευημερία. (Ρωμ. 8:28) Στην πραγματικότητα, ο πιστός έχει λάβει υπόσχεση τις αντιξοότητες στη σάρκα, επειδή όντας στον κόσμο, θα έρθουν δοκιμασίες. Ωστόσο, στον Χριστό μας έχει δοθεί η υπόσχεση της εσωτερικής ειρήνης σε περιόδους δυσκολίας και δίκης. (Κάτα Ιωάννην 16:33) Ίσως πάρα πολύ συχνά μπορούμε να εξισώσουμε την ειρήνη με την απουσία της θλίψεως και θεωρούμε, επομένως, τις δυσκολίες εξ ολοκλήρου ανεπιθύμητες.

Ολόκληρος ο τόνος του μηνύματος του Παύλου που περιέχεται στο μάθημά μας μπορεί να εναρμονιστεί με τη διδασκαλία της Γραφής. Η ζωή του καταναλώθηκε εντελώς για την υπηρεσία του Χριστού. Αν ωστόσο πέθαινε, θα ήταν προσωπικό κέρδος για αυτόν το να έχει αναπαυτεί από όλες τις δύσκολες συνθήκες που σχετίζονται με το να είναι εξαντλημένος κατά τη διάρκεια της θυσίας του. Έχοντας ωστόσο παραδοθεί στο θέλημα του Θεού, δεν είχε καμία

προσωπική προτίμηση ως προς το τι πρέπει να είναι το μερίδιό του. Αντ'αυτού, χαιρόταν εις το να συνεχίζει να υπηρετεί τους αδελφούς μέχρις ότου εισέλθει στον ύπνο του θανάτου και περιμένει την επιστροφή του Χριστού, όταν αυτός θα αναστηθεί και ανταμειφθεί. - Φιλιπ. 1: 21-24• Β' Τιμ. 4: 8

Οι δικές μας θλίψεις πρέπει να προκαλούν μια αίσθηση ευγνωμοσύνης στις καρδιές μας, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να υπομείνουμε δυσκολίες για τον αγώνα του Χριστού. Το μυαλό μας αναλογίζεται το γεγονός ότι ο Παύλος και ο Σίλας, αφού έλαβαν πολλές «ραβδώσεις» από πολύ «ξύλο» και φυλακίστηκαν με τα πόδια τους δεμένα στους Φιλίππους, μπόρεσαν να ψάλουν εις στον Θεόν. (Πράξεις 16: 19-25) Τι εμπνευσμένο παράδειγμα αποτελεί αυτό για εμάς και μια υπενθύμιση ότι η επιθυμία να δοξάσουμε τον Δημιουργό μας υπό οποιεσδήποτε συνθήκες πρέπει σίγουρα να αξίζει την έγκριση του Θεού.

Οι Γραφές ισχυρίζονται ότι η εμπειρία της παρουσίας του Θεού φέρνει πληρότητα χαράς. (Ψαλμ. 16:11). Αυτή πρέπει να είναι μια παρούσα πραγματικότητα στην ζωή μας παρά τις αντίξοες συνθήκες και τις δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε στην προσπάθεια να κάνουμε το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα. Είθε πάντοτε να ζήσουμε την προτροπή να χαιρόμαστε πάντα στον Κύριο. - Φιλιπ. 3: 1• 4: 4

Μιμείσθε τον Χριστόν

Εδάφιο κλειδί: «Μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών.» - Φιλιππησίους 2: 3

Επιλεγμένο εδάφιο: Φιλιππησίους 2: 1-11

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ρητορικών εκφράσεων, ο Παύλος ρωτάει τους αδελφούς στα αρχικά εδάφια του μαθήματος μας είτε έζησαν παρηγοριά στο Χριστό, παράκληση της αγάπης, κοινωνία του Πνεύματος, αγάπη και έλεος. Ο απόστολος εκφράζει την εμπιστοσύνη στην εκδήλωση αυτών των ιδιοτήτων στη ζωή των Φιλιππισίων αδελφών αδελφών που θα δείξουν την αυξημένη ομοιότητα του Χριστού. Αυτό, λέει ο Παύλος, θα του παράσχει μεγάλη χαρά. - Φιλίπ. 2: 1,2

Το εδάφιο-κλειδί μας υπογραμμίζει τη σημασία της ταπεινοφροσύνης ως κρίσιμου στοιχείου για να είναι αποδεκτή από τον Θεό και επίσης απαραίτητη για την προώθηση της ενότητας του πνεύματος μεταξύ των αδελφών. Ένα τέτοιο σωστό πνεύμα θα βοηθήσει πολύ στη απομάκρυνση των έριδων και της ματαιοδοξίας από το να κάνει είσοδο μας στην κοινωνία μας.

«5 Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, 6 όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, 7 αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν,

γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, 8 και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού.» - εδάφ. 5-8

Τα προηγούμενα εδάφια απεικονίζουν την ταπεινότητα του Δασκάλου που πρέπει να μιμούμεθα. Μας υπενθυμίζει περαιτέρω ότι ο Χριστός είναι υποταγμένος στον Επουράνιο Πατέρα και δεν θεωρούσε τον εαυτόν του ισότιμον με τον Θεόν όπως ισχυρίζεται η διδασκαλία της τριάδος. Όπως ο Ιησούς είπε: "Ο Πατέρας μου είναι μεγαλύτερός μου." - Κάτα Ιωάννην 14:28

Ως πιστοί, δεν πρέπει να αφήσουμε κανένα στοιχείο υπερηφάνειας να μας εμποδίσει να εκτείνουμε χέρι σε όλους τους αδελφούς μας με κάθε δυνατό τρόπο, ώστε μαζί να μπορούμε να είμαστε πλήρως αγιασμένοι και η εκκλησία να ολοκληρωθεί. Κατά τη διάρκεια της τελευταίας του νύχτας στη γη, ο Ιησούς προσευχήθηκε για την ενότητα που πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στους μαθητές του. «Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να ήναι εν καθώς ημείς.» - Κάτα Ιωάννην 17:11

Εδώ η δέησης του Δασκάλου αναγνωρίζει πλήρως ότι η φυσική παρουσία του με τους μαθητές του θα τελειώσει σύντομα. Επιθυμεί ότι η προστασία και η πρόνοια του Θεού πρέπει να είναι πάνω τους. Ο Ιησούς προσευχόταν ότι θα διατηρούνται μαζί στην ενότητα της καρδιάς, του νου και του πνεύματος, αλλά και στην ενότητα της πίστης. Έτσι, μπορούν να βιώσουν μια

αίσθηση ενότητας όπως υπήρχε μεταξύ του ίδιου και του Πατέρα του.

Πρέπει πάντα να στηρίζουμε τους αδελφούς μας στις χριστιανικές προσπάθειές τους και να συναντιόμαστε τακτικά μαζί για να μπορούμε να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον. Εάν μπορούμε να εκτιμήσουμε το γεγονός ότι έχουμε συμμέλη του σώματος που έχουν τον ίδιο στόχο όπως εμείς, μπορούμε να είμαστε μια ευλογία μεταξύ μας κατά τη διάρκεια της επίγειας παραμονής μας. Εάν πιστοί στα παρόντα προνόμια, θα συνδεθούμε με τον Χριστό βοηθώντας να αποκαταστήσουμε όλη την επιθυμία της ανθρωπότητας προς την αρμονία με τον Θεό στην επερχόμενη βασιλεία του.

Στην αρχή αυτού του νέου ημερολογιακού έτους, ας αποφασίσουμε να είμαστε πιο πιστοί στις προσπάθειές μας να μιμηθούμε τη συμπεριφορά του Δασκάλου ενώ βρισκόταν στη γη υποτασσόμενος στο θέλημα του Ουράνιου Πατέρα του. «Όστις λέγει ότι μένει εν αυτό χρεωστεί, καθώς εκείνος περιεπάτησε, και αυτός ούτω να περιπατή.» - Α' Ιωάννη 2: 6

...